

Отже, в сучасних умовах необхідно широко використовувати можливості нових інформаційних і комунікаційних технологій, реалізовувати новаторські концепції та методи [2]. З огляду на нинішню фінансову скруту в Україні це складне завдання. Воно полягає у забезпеченні вузів сучасною комп'ютерною технікою і створенні на базі юридичних закладів системи перепідготовки та підвищення кваліфікації викладачів щодо застосування в навчальному процесі інформаційних і телекомунікаційних технологій.

Література

1. Бігун В. Юридична освіта в Україні та США [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=216>.
2. Завадський М. Проблеми організації та функціонування юридичної освіти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=2918>
3. Куляба М. Сучасні проблеми юридичної освіти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://panorama-mukachevo.com/2012/10/12/31785/>

УДК 342.924(043.2)

Присяник Н. В., Омельчук А. В., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА КОНТРОЛЮ УЧАСНИКІВ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Розвиток та становлення фінансового ринку України є необхідною передумовою розвитку інших секторів економіки держави. Завдання системи контролю полягає у сприянні і забезпеченні упорядкованого й ефективного ведення бізнесу, запобіганні та виявленні шахрайства і помилок, забезпеченні вірогідності і повноти обліку операцій, контролі за своєчасною підготовкою і наданням звітності.

Основні цілі контролю за діяльністю учасників фінансового ринку полягають, насамперед, у забезпеченні підвищення ефективності управління компаніями та їх структурними підрозділами, обмеженні ризиків професійної діяльності, дотриманні співробітниками вимог законодавства і нормативно-правових актів профільного органу влади на фінансовому ринку, стандартів і норм професійної етики, внутрішніх правил і процедур організації, що визначають їх політику і регулюють діяльність. До елементів системи контролю належать такі основні аспекти діяльності учасника фінансового ринку [3, с.150]:

1) дотримання умов доручень клієнтів. Це поняття містить у собі обов'язок учасника ринку виконувати доручення клієнтів у порядку їх надходження з урахуванням умов, що містяться в них, діючи сумлінно і

винятково в інтересах клієнтів, забезпечувати найкращі умови виконання доручень клієнтів відповідно до отриманих від них вказівок.

2) дотримання внутрішніх обмежень на проведені операції. Ця вимога наказує контролеру бути уважним не тільки до дотримання норм діючого законодавства учасником ринку, але й до внутрішніх обмежень, встановлених компанією (наприклад, контроль за дотриманням лімітів на проведення угод та операцій для конкретних клієнтів, заборона на здійснення угод і операцій, не передбачених власними положеннями й інструкціями).

3) дотримання розрахункових нормативів і показників, установлених профільним органом виконавчої влади по ринку фінансових послуг. Закон вимагає від учасника дотримання установлених вимог до мінімального розміру власного капіталу. Контролер, у свою чергу, стежить за виконанням вимог діючої методики розрахунку власних коштів, не допускає помилок у розрахунках.

4) дотримання заходів, спрямованих на запобігання неправомірному використанню службової інформації при здійсненні діяльності на ринку фінансових послуг. Особи, які володіють службовою інформацією, не мають права використовувати її для укладення угод, а також передавати її третім особам.

5) відповідність договорів, укладених професійним учасником, вимогам законодавства. Необхідність дотримання вимог до складання й оформлення договорів передбачає контроль за належною вказівкою в договорах істотних умов і нагляд за дотриманням договірної техніки.

6) дотримання професійним учасником порядку і термінів розкриття інформації, установлених законодавством, нормативно-правовими актами державного регулятора. Професійний учасник зобов'язаний затвердити і зберігати порядок надання інформації та документів інвесторові. Повідомляти інвестора про його право одержувати документи й інформацію.

7) складання і надання звітності професійного учасника відповідно до вимог законодавства. Вимога про надання звітів зобов'язує контролера проводити моніторинг належного стану звітності, що дозволяє одержати повну інформацію про діяльність організації і пов'язаних з нею ризиків, стежити за тим, щоб усі дані, вказані у звітності, були грамотно підсумовані и узагальнені, дотримані установлені вимоги щодо порядку, обсягу і термінів розкриття інформації.

Відсутність узгодженого законодавства та ефективних принципів регулювання та нагляду за діяльністю небанківських фінансових установ є однією з серйозних проблем розвитку фінансового сектора в цілому. Недосконалість сучасного законодавства про небанківські фінансові установи та неадекватність системи регулювання та нагляду за діяльністю небанківських фінансових установ також перешкоджає ефективному впровадженню політики уряду, направленої на поліпшення системи соціального забезпечення, в тому числі проведення медичної та пенсійної

реформ [4, с. 321]. З урахуванням стану та проблем розвитку вітчизняного фінансового ринку, а також приймаючи до уваги критерії створення ефективної системи регулювання та нагляду за діяльністю фінансових установ в Україні, слід розробити та прийняти єдину стратегію розвитку фінансового сектору України та визначити в її рамках довготермінову програму, спрямовану на створення сприятливих умов для розвитку небанківського фінансового сектору в цілому та окремих його видів зокрема.

Література

1. Романів М. В. Роль фінансового контролю за використанням бюджетних коштів / М. В. Романів // Фінанси України. – 2013. – № 2. – С. 34-35.
2. Рубан Н. І. Впроваджуємо нову форму контролю / Н. І. Рубан // Фінансовий контроль. – 2014. – № 3. – С. 22-25.
3. Савченко Л. Правові проблеми фінансового контролю в Україні: Монографія / Л. Савченко. – Ірпінь: Академія державної податкової служби України, 2014. – 407 с.
4. Смолянська О. Ю. Фінансовий ринок: Навч. посіб. / О. Ю. Смолянська. – К.: Центр навч. літ., 2014. – 431 с.
5. Науменкова С. В. Ринок фінансових послуг: навч. посіб. / С. В. Науменкова, С. В. Міщенко. – К.: Знання, 2013. – 532 с.
6. Горбач Л. М., Каун О. Б. Ринок фінансових послуг: Навч. посібник. / Л. М. Горбач, О. Б. Каун. – К.: Кондор, 2014. – 436 с.

УДК 354.078(477) (043.2)

Романенко Р. В., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О. А., старший викладач

ПРОГРАМНА ДІЯЛЬНІСТЬ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Провідну та керівну роль в системі органів публічної адміністрації займає Кабінет Міністрів України (Уряд України). Основоположні засади чинного статусу Кабінету Міністрів України встановлені у статтях 113, 114, 115, 116, 117 Конституції [1]. Зокрема визначено, що він: відповідальний перед Президентом України; підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України; спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади; видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

Свою діяльність КМУ здійснює на основі Конституції України, Закону України «Про Кабінет Міністрів України» [2], Регламенту Кабінету Міністрів України [3] та інших нормативно-правових актів.

Окремі аспекти діяльності Кабінету Міністрів України у певній сфері привертала увагу таких науковців: А. В. Дуди, В. Л. Зьолки, С. В. Ківалова, В. В. Курзова, О. В. Мельник, Ю. С. Шемчушенка, Х. П. Ярмаки.